וממאין אין עושין לא את הראשון ולא את

השני בראשון לא עבדי דלא הוו רובא בשני

לא עבדי דלא הוו מיעומא תנן נממא קהל

או רובו או שהיו הכהנים ממאין והקהל

מהורים יעשה במומאה רובו הוא דעבדי

בטומאה אבל פלגא ופלגא לא עבדי בראשון

קשיא לרב אמר לך רב רובא עבדי כולהו בטומאה פלגא ופלגא הללו עושין לעצמן

והללו עושין לעצמן ה"ג מסתברא דקתני

סיפא נטמא מיעום הקהל מהורין עושין את

הראשון וממאין עושין את השני מיעום הוא

דעבדי בשני אבל פלגא ופלגא לא ועבדי

בראשון והללו עושין לעצמן והללו עושין

לעצמן ואלא קשיא לרב כהנא אמר לד רב

כהנא נממאו מיעום הקהל מהורין עושין את

הראשון וממאין עושין את השני הא פלגא

ופלגא מהורין עושין את הראשון אבל

ממאין אינן עושין לא את הראשון ולא את

השני התינח ללישנא בתרא דרב כהנא אלא

להך לישנא דאמר רב כהנא מהורים עושין

את הראשון וממאין עושין את השני מאי

איכא למימר אמר לך רב כהנא הוא הדין

דאפילו פלגא ופלגא נמי מהורין עושין את

הראשון וממאין עושין את השני והאי דקתני

מיעום הקהל איידי דתנא רישא רובו תנא

נמי סיפא מיעומו תניא כוותיה דרב תניא

כוותיה דרב כהנא כתרי לישני תניא כוותיה

דרב היו ישראל מחצה מהורין ומחצה ממאין הללו עושין לעצמן והללו עושין

לעצמן תניא כלישנא קמא דרב כהנא הרי

שהיו ישראל מחצה מהורין ומחצה ממאין

מהורין עושין את הראשון וממאין עושין את השני ותניא כלישנא בתרא דרב כהנא

הרי שהיו ישראל מחצה מהורין ומחצה

ממאין מהורין עושין את הראשון וממאין

אינן עושין לא את הראשון ולא את השני

לרב וללישנא בתרא דרב כהנא הא דתנא מהורין עושין את הראשון וממאין

את השני היכי מתרצי לה כגון שהיו ישראל מחצה מהורין ומחצה ממאין

ונשים משלימות לממאים וקסבר נשים בראשון רשות דל נשים מממאין והוו

להו ממאין מיעומא ומיעומא ירחו לפסח שני לרב וללישנא קמא דרב כהנא

הא דתניא מהורין עושין את הראשון וממאין אין עושין לא את הראשון ולא

את השני היכי מתרצי לה רב מתריץ לה "כגון שהיו ישראל מחצה ממאין

ומחצה מהורין ונשים עודפות על המהורים וקסבר סנשים בראשון חובה ובשני

רשות בראשון לא עבדי דהוי ליה מיעום ומיעומא לא עבדי בראשון ובשני

לא עבדי דל נשים מינייהו והוו להו פלגא ופלגא ופלגא לא עבדי בשני ולרב

כהנא ראמר פלגא נמי עבדי בשני הכי מתריץ לה כגון שהיו ישראל מחצה

מהורין ומחצה ממאין ונשים משלימות למהורין מיוקסבר נשים בראשון חובה

ובשני רשות בראשון לא עבדי דהוו להו פלגא ופלגא ופלגא בראשון לא עבדי

בשני גמי לא עבדי דל נשים מינייהו מן המהורין הוו להו ממאין רובא ורובא

ב) [לקמן לא: סנהדרין יב:], ג) ס"י ועודפות עליהן היכי דמי כגון דאיכא

ד׳ וברי ווהוריו ושם ושיח

וד׳ נשים טמאות וקסבר כו׳

ורש"ל מ"ז. ד) ומנחות יד:

מוסף רש"י

נשים בראשון. לילה הראשון (לקמן צא:) נהגאת

ספסת לאשוו וחנהדריו

מוסף תוספות

א. דהשתא עבדי טמאים

וטהורים בראשון. מוס' שלון. ב. אבל אי משום

ספיקא הוא קשיא. שס.

בקש רחמים על עצמו.

מוס׳ סנהדרין יד: ה. ודל נשים מינייהו הוו להו

טמאים רובא. תוס' שלנן.

ו. לא את הראשון ולא.

ג. ומיעוטא

עין משפם נר מצוה

בה א מיי׳ פ״ז מהלכות ק"פ הלכה ג: גו ב מיי שם פ"ב הלכה ד ופרק ה הלכה ח: בד ג מיי' פ"ו שם הל' ב:

רבינו חננאל יטמאיז אינז עושיז לא את הראשון ולא את השוי נטמא קהל או רובו יעשה רמומאה רובו של קהל פלגא ולאז. ומשני רב בזמז שרוב הקהל טמאין עושי הטהוריז אבל בזמז שחצי טמאין עושין בטומאה הקהל בטהרה. והטהורין להאי שיוויא סיפא נטמא מיעוט הקהל טהורין עושין הראשון וטמאין את השני מיעוט עושין את השני אבל חצין . יייל ההל לא. אי הכי קשיא הכי קתני נטמא מיעוט הקהל טהורין עושין את השני, אבל אם הן מחצה ומחצה, טהורין עושין לא ואתז הראשוז ולא ואתז לא נאום זה אשרך לא נאום השני. וללישנא קמא דרב כהנא אמר לך הוא הדין . אפי׳ פלגא ופלגא טהוריז עושין הראשון וטמאין השני, ואיידי דתנא רישא רוב הקהל תנא סיפא בתרי לישני. לרב וללישנא בתרא דרב כהנא הא דתניא טהורין עושין הראשון וטמאין עושין השני היכי מתרצי לה, כגון שהיו ישראל מחצה טהורין ומיעוט טמאין ונשים לטמאיז טהורין ומחצה עם הנשים מן הטמאין ונמצאו עושין הראשון בטהרה כי רוב הקהל טהורין הן. לרב וללישנא קמא דרב כהנא הא דתניא טהורין עושין את הראשון וטמאין אי את השני היכי מתרצי לה. רב מתרץ דטענייו כגון שהיו ישראל מחצה טהורין ומחצה טמאין עודפות בראשוז חובה נשים י והאנשים והנשים שוים. טהורין עושין את הראשון רהא רובא נינהו, טמאין אין עושין את הראשון רהא מיעוטא נינהו. ומיעוט לא עבדי בראשון, בשני נמי אין עושין דל נשים מן הטהורין דנשים נשים מן הטהורין דנשים בשני רשות והוו להו טמאין פלגא ופלגא לא טמאין אין עושין לא את הראשון ולא את השני. יללישנא קמא דרב כהנא ראמר פלגא ופלגא נמי

וממאין אין עושין לא את הראשון ולא את השני. קשה לרינ״ל אי פלגא מיקרו איש לידחו לפסח שני ואי לא מיקרו איש

אלא ניבור ליעביד בטומאה בראשון וליכא למימר דמספקא ליה אי חשיבי איש או ליבור דאם כן ליטמאו אחד מן הטהורים א דבשלמא אי

לא מספקא ליה אתי שפיר דלמה יטמאו את הטהור לעשות בטומאה כיון שדין של טמאין ליפטר לגמריב ואומר ר"י דלא מיקרו איש ומ"מ לא יעשו הטהורים בטומחה בשבילם כיון שאין רוב טמאים ואין עושין נמי אלו לעצמן ואלו לעצמן דקסבר אין קרבן ליבור חלוק אע"ג דלר' יהודה דאית ליה לקמן אין קרבן ניבור חלוק האמר יעשו כולם בטומאה רב כהגא לית ליה הך סברא אלא קסבר דמהאי טעמא נידחין לגמרי: המשת עעמס מידחין נגמרי: קסבר נשים בראשון רשות.

משום רב אינטריך למימר הכי דאי בראשון חובה הוה אמרינן דהללו עושין לעלמן כו׳ אבל לרב כהנא אפילו הוו בראשון חובה אתי שפיר דפלגא בראשון לא עבדי ובשני עבדי כיון דבשני נשים רשות הוו להו טמאים מיעוטא ג והא דאמר בפר׳ קמא דסנהדרין (דף יב.) גבי חזקיהו שהשיא את ישראל לעשות פסח שני היכי דמי אמר רב אשי כגון שהיו ישראל מחצה טמאים ומחצה טהוריו ונשים משלימות לטהורים ועודפות עליהן מעיקרא סבר נשים בראשון חובה והוו להו טמאים מיעוטא ומידחו לפסח שני ולבסוף סבר נשים ברחשון רשות והוו להו טמחים רובח ורובה בשני לה עבדי והשתה לרב וללישנא בתרא דרב כהנא לא הוה לריך למינקט משלימות אלא עודפות עליהן גרידה וללישנה קמה דרב כהנה הוה מצי למינקט משלימות ולא עודפות אלא נקט משלימות ועודפות דהשתח לכולהו לישני עשה שלח כתורה ד והוה מלי לשנויי דלבסוף סבר נשים בראשון חובה ובשני רשות ה ולכך לאו שפיר עבד פסח שני אלא משום דהתם אליבא דרבי שמעון קיימינן דאית ליה לקמן בפרק האשה (דף 28:) נשים ברחשון רשות חי נמי ניחח ליה למידחי דאף מה שלא עשו בראשון היה שלא כדין:

נשים בראשון רשות. הוה מני למינקט בברייתא רוב טהורים וע"י נשים היו רוב טמאים נדחין לפסח שני כיון דנשים בראשון רשות והוו להו מיעוט טמאים: ורב כהנא מתרץ לה הכי כו'. השתא נמי הוה מצי למינקט בברייתה רבותה דהפי׳ רוב טהורין אין הטמאין עושין את השני כיון שבלה נשים הוו טהורים מיעוטה ומלינו למימר דנקט בכי האי גוונא לאשמועי׳ דמחלה על מחל׳ אינו כרוב:

לא עבדי בשני ולרב כהנא הא דתניא הרי שהיו ישראל מחצה מהורין ומחצה ממאין הללו עושין לעצמן והללו עושין לעצמן היכי מתריץ לה אמר לך רב כהנא תנאי היא איכא למ"ד מחצה על מחצה כרוב ואיכא למ"ד מחצה על מחצה אינו כרוב גופא הרי שהיו ישראל מחצה מהורין ומחצה ממאין הללו עושין לעצמן והללו עושין לעצמן היו ממאין עודפין על המהורין יאפי' אחד יעשו בטומאה 🤊 לפי שאין קרבן ציבור חלוק ר"א בן מתיא אומר אין היחיד מכריע את הציבור לטומאה שנאמר

משלחיו

וטמאין אין עושין לא את הראשון. דכיון דאינו כרוב לא עבדי בטומאה ובשני נמי לא דאינו מיעוט: יעשו בטומאה. אף הטהורין: רובא הוא כו'. כי איטמי רובא הוא דעבדי טמאין ראשון ובטומאה: אבל פלגא ופלגא לא עבדי. טמאים לראשון כלל: כולהו. אפילו

הטהורין אין לריכין להזהר בשמירת טהרה: מסתברת. דפלגה ופלגה נמי טמאין עבדי בטומאה ולא מידחו:

לרב. דאמר הללו לעצמן והללו לעצמן: וללישנה בתרה דרב כהנה דחחר טמאין אין עושין לא זה ולא זה הא דקתני טמאין נדחין לשני היכי מתרצה לה: משלימות לטמחין. דבוכרים הוו טהורים רובא אבל יש מז הנשים טמאות יותר מז הטהורות עד שמשלימות החשבון למחצה על מחלה וקסבר האי תנא נשים בראשון רשות וכ"ש בשני הילכך דל נשים מהכא דאינן מן המניין וזיל בתר זכרים והוו טמאים מיעוטא ומדחו לשני אבל בפלגא ופלגא אי כמר אי כמר: כגון שהיו ישראל. הזכרים מחלה טהורין ומחלה טמאין וכשאתה מונה הנשים עמהן רצין טהורים על הטמחים: ברחשון חובה. והרי הן במנין ונמלאו טמאים מיעוטא: ובשני נשים רשות. ותנחי פליגי בהא מילחא בפ׳ האשה (לקמן דף נא:): בראשון לא עבדי. טמאין דהוה להו מיעוטה: ובשני לה עבדי. דלגבי שני אין הנשים מן המנין למיהוי טהורין רובא הילכך לא הוו טמאים מיעוטא אלא פלגא ולרב מחצה על מחלה כרוב ולא עבדי בשני: ורב כהנא דאמר פלגא עבדי בשני מתרך הכי כו': ונשים משלימות לטהורין. שלא היו טהורין מחלה אלא על ידי הנשים ואי אולינן בתר זכרים הוו טמאין רובא. ועודפות עליהן לא גרסינן: ופלגא בראשון לא עבדי. בטומחה ללישנה קמח דרב כהנא: תנאי היא. האי תנא ותנא דלעיל דקאי כוותי האי תנא סבר מחלה על מחלה הוי כרוב ותנא דלעיל סבר אינו כרוב: עושין בטומחה. אפילו הטהורין: 63

רבינו חננאל (המשך) לטעמיה, כגון שהיו ישראל מחצה טהורין ומחצה טמאין ונשים משלימום טהוריז עשרה מוהיר ועשרה טמאין והטהורים הם ארבעה אנשים ושש נשים הרי עשרה. והטמאים נשים וורע שורו, וווטכואים הם ששה אנשים וארבע נשים הרי עשרה, ומאי עודפות עליהן דקתני דנפישיז טהורות וקסבר נשים בראשון יוכה ובשני רשות. טמאים בראשון לא עבדו דהוה בראשון לא להו פלגא ונדחין לפסח שני. בשני נמי לא עבדי מן הטהורין ומן הטמאין ארבעה, הנה הטמאין רובה ירורה רשוי ומי לא טרדי דרב, מוקים לה כתנאי דלא מתרץ ליה. גופא היו ישראל מחצה טהורין ומחצה טמאין הללו עושין לעצמן והללו עושין לעצמן, ואם היו הטמאין עודפין על הטהורין אפילו יעשה אלעזר בן מתיא אומר אין היחיד מכריע צבור לטומאה שנאמר לא תוכל לזבוח את הפסח באחד .שעריך וגר׳